

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/16/2026
Identifikačné číslo spisu: 6725010178
Dátum vydania rozhodnutia: 19.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6725010178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného P. Č.N. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2026 v Bratislave dovolanie obvineného P. Č. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUD. Jána Krnáča proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2025, sp. zn. 4To/55/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. Č. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 9. júna 2025, sp. zn. 5T/45/2025, uznal obvineného P. Č. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 13.04.2025 v čase o 20:50 hodine viedol ako vodič motorové vozidlo značky Q. Q. s evidenčným číslom Q. XXX U. po ulici T. v meste J., v smere od ulice A. R., okres J., kde bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Zvolen predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný, pričom bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v organizme, ktorú neodmietol a tejto sa dobrovoľne podrobil, keď dychová skúška bola s negatívnym výsledkom a následnou lustráciou v informačných systémoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo zistené, že Okresným riaditeľstvom Policajného zboru vo Zvolene bolo vydané Rozhodnutie o priestupkoch zo dňa 19.03.2025 pod spisovou značkou ORPZ-ZV-ODI2-46/2025-S, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2025 a vykonateľnosť dňa 04.04.2025, s ktorým rozhodnutím sa oboznámil dňa 13.03.2025 pri ústnom prejednaní priestupku, a ktorým mu bol okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, a to od 13.01.2025 do dňa 13.01.2026, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a), písm. b) Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom podľa § 137 ods. 2 písm. q), písm. ac) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov sa v danom prípade jedná o porušenie pravidiel cestnej premávky závažným

spôsobom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Q. Q., evidenčné číslo Q. XXX U., Z.:H.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 27. apríla 2025, sp. zn. OT/5/2025, právoplatným 27. apríla 2025, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky Q. Q., evidenčné číslo Q. XXX U., Z.:H. a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený P. Č. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 4. septembra 2025, sp. zn. 4To/55/2025, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Dňa 10. októbra 2025 bolo okresnému súdu doručené podanie obvineného označené ako „Dovolanie“, v ktorom obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku. V odôvodnení dovolania uviedol, že rozhodnutie o zákaze činnosti uložené v správnom konaní je predmetom návrhu na obnovu konania, ktorý je aktuálne prejednávaný správnym súdom. Z uvedeného dôvodu obvinený navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, subsidiárne odložiť výkon rozhodnutia do právoplatného skončenia konania vedeného pred správnym súdom.

Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, okresný súd obvinenému stanovil lehotu 15 dní na splnomocnenie obhajcu na podanie dovolania, resp. na preukázanie, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby. V nadväznosti na preukázanie nedostatku prostriedkov na úhradu trov obhajoby bol obvinenému ustanovený obhajca JUDr. Ján Krnáč, prostredníctvom ktorého podal dňa 15. januára 2026 kvalifikované písomné dovolanie spĺňajúce všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 372 a nasl. Tr. por., v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por., a síce:

- zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu;
- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom;
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v intenciách dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. namietal údajné nesprávnosti a pochybenia týkajúce sa procesného postupu, priebehu a okolností hlavného pojednávania konaného 9. júna 2025. Uviedol, že okresný súd na uvedenom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom pristúpil k poučeniu obvineného v zmysle ustanovení vymedzených v zápisnici, po

ktorom poučení využil svoje právo a odoprel vypovedať a až následne ho súd poučil o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Obvinený mal za to, že rozsah a obsah poučení daných súdom nebol náležitý a úplný, keď nebol poučený v zmysle § 121 ods. 1 a ods. 3 Tr. por., rovnako nebol poučený o tom, že nemusí urobiť žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., tým skôr ak využil svoje právo odoprieť vypovedať. Taktiež namietal, že aj napriek odopretiu vypovedať bol ďalej vypočúvaný k osobným, zárobkovým či majetkovým pomerom, prítomnosti či minulosti, ako i k skutkovej otázke a to k rozhodnutiu o priestupkoch z 19. marca 2025. Podľa názoru obvineného za uvedeného stavu preto nie je možné jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. považovať za platný a účinný úkon. Obvinený tiež poukázal na absenciu riadneho a náležitého poučenia o svojich právach na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde 4. septembra 2025.

V dovolaní ďalej uviedol, že hoci na hlavnom pojednávaní namietal a spochybnil zákonnosť vydania a doručenia rozhodnutia o priestupkoch z 19. marca 2025, sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2-46/2025S, vydanom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru vo Zvolene, z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9. júna 2025 vyplýva, že okresný súd okrem uvedeného rozhodnutia nemal k dispozícii a nevykonával ako dôkaz priestupkový spis viažúci sa k tomuto rozhodnutiu, teda sa nezaoberal a neskúmal (ani ako predbežnú otázku) napr. otázku doručovania a okolnosti nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia smerom k osobe vystupujúcej v pozícii priestupcu. Poukázal tiež na to, že skutková veta vyhláseného a písomne vyhotoveného rozsudku okresného súdu uvádza, že s rozhodnutím o priestupkoch z 19. marca 2025, sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2-46/2025S sa oboznámil 13. marca 2025 pri ústnom prejednaní priestupku, čo je nelogické a zjavne nezodpovedá skutočnosti, pretože predmetné rozhodnutie o priestupkoch bolo vydané až 19. marca 2025, a teda sa s ním nemohol oboznámiť skôr už dňa 13. marca 2025 na ústnom pojednávaní, ktoré sa navyše ani dňa 13. marca 2025 nekonalo. Uviedol, že správnosť a zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu napadol návrhom na povolenie obnovy priestupkového konania a nadväzne správnu žalobou (Správny súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 2S/60/2025). Tieto zistenia podľa názoru obvineného odôvodňujú vyslovenie záveru, že rozhodnutia krajského ako aj okresného súdu sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V ďalšej časti dovolania obvinený namietal, že rozsudok okresného súdu a naň nadväzujúce uznesenie krajského súdu vychádzajú zo skutkového stavu a právneho posúdenia, ktoré boli na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistené, ustálené a právne vyhodnotené. Uviedol, že súdy v rámci svojej hodnotiacej a rozhodovacej činnosti postupovali v rozpore so základnými zásadami trestného konania vyjadrenými v § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 10 a ods. 12 Tr. por., keď v prípade existencie mnohých významných pochybností, týkajúcich sa absencie zákonných a relevantných dôkazov, pristúpili k prijatiu záveru o naplnení skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Zápisnicu z verejného zasadnutia zo 4. septembra 2025 a na ňom vyhlásené uznesenie vo veci vedenej na krajskom súde považoval obvinený za neurčité a nepreskúmateľné, nakoľko z nich nie je dostatočne zrejмый predmet konania. V odôvodnení písomného vyhotovenia uznesenia krajský súd produkoval tvrdenie o existencii vyhlásenia o vine obvineným pred okresným súdom a neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., obvinený jeho naplnenie vo vzťahu k výroku o vine odôvodnil nevykonaním dokazovania smerom k rozhodnutiu o priestupkoch z 19. marca 2025, sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2-46/2025S vydaného Okresným riaditeľstvom policajného zboru vo Zvolene a konaniu predchádzajúceho tomuto rozhodnutiu, hoci práve toto rozhodnutie malo byť v zmysle skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku marené jazdou obvineného 13. apríla 2025.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený opiera o absenciu posúdenia, prípadne nedostatočného posúdenia a pochybenia súdu pri právnom posúdení zisteného skutku osobitne vo vzťahu ku tvrdenému marenému rozhodnutiu.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods.

1 Tr. por. vyslovil v súvislosti s uznesením krajského súdu a konaním mu predchádzajúcim porušenie zákona v neprospech obvineného najmä v ustanoveniach § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 10 a ods. 12, § 7 ods. 1, § 34 ods. 1, § 121 ods. 1, ods. 3, § 168 ods. 1, § 257 ods. 1 a § 319 Tr. por., v článkoch 2 ods. 2, 46 ods. 1, 48 ods. 2 a 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aby napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu zrušil a následne krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen (ďalej len „prokurátorka“) podaním z 30. januára 2026 konštatujúc nenaplnenie obvineným uplatnených dovolacích dôvodov. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., uviedla, že tak, ako to vyplýva zo samotnej zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9. júna 2025, samosudkyňa postupovala v súlade s ustanoveniami § 255 ods. 1, ods. 3, § 256 ods. 1, § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7, ods. 8 Tr. por. Prokurátorka tiež akcentovala, že obvinený nepoprel spáchanie skutku. Čo sa týka námietky obvineného, že bol najprv poučený v zmysle ustanovení Trestného poriadku, po ktorom poučení využil svoje právo a odoprel vypovedať a až následne ho okresný súd poučil o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por., prokurátorka súhlasila s tvrdením obvineného ohľadom postupnosti úkonov súdu, avšak považovala za potrebné uviesť, že aj v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 Tr. por. sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinné vždy obvineného (obžalovaného) o jeho právach poučiť, vrátane významu priznania a vytýkať súdu, že tak urobil skôr, ako mal, nie je opodstatnené, najmä keď je to na prospech obvineného. Ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní podľa názoru prokurátorky nemožno prisvedčiť ani námietke obvineného, že nebol poučený podľa § 121 ods. 1, ods. 3 Tr. por. a o tom, že nemusí urobiť žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Uviedla, že ustanovenie § 121 ods. 1 Tr. por. je obsiahnuté v citácii poučenia uvedeného v § 121 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého bol dovolateľ poučený a ustanovenie § 121 ods. 3 Tr. por. hovorí o potrebe poučenia vzhľadom na konkrétne okolnosti, pričom poukazujúc na druh trestného činu a správy k osobe dovolateľa je možné sa domnievať, že neboli okolnosti, ktoré by odôvodňovali prípadný postup súdu podľa § 216 Tr. por., či § 220 Tr. por., o čom nakoniec aj svedčí rozhodnutie súdu vo forme rozsudku a čo sa týka konania podľa § 232 Tr. por., k tomu sa vyjadrila prokurátorka na hlavnom pojednávaní pred poučením obvineného, že o takéto konanie nemá záujem. V tomto ustanovení je tiež povinnosť poučiť aj o podmienkach uloženia trestu prepadnutia majetku, avšak len v prípade, ak bude vznesené obvinenie za niektorý z trestných činov uvedených v § 58 ods. 2 Tr. zák., a teda nie v štádiu konania pred súdom. Čo sa týka poučenia o možnosti neurobiť žiadne z vyhlásení podľa § 257 Tr. por., tu poukazujem na poučenie samosudkyne, obsiahnuté v zápisnici, kde táto umožnila obvinenému, aby urobil vyhlásenie, teda ho mal a zároveň nemusel urobiť. K námietke obvineného, že bol aj napriek odopretiu vypovedať ďalej vypočúvaný k adrese bydliska, osobnému stavu, zamestnaniu, príjmu, vlastníctvu majetku a k jeho kriminálnej, priestupkovej minulosti uviedla, že sa jedná o štandardné otázky súvisiace s osobou obvineného, kedy sa tento nevyjadruje k veci, k predmetu trestného konania, resp. ku skutku, ku ktorému sa priznal, či nepoprel jeho spáchanie a nijako sa tým nenarúša jeho právo odoprieť vypovedať (§ 257 ods. 8 Tr. por.). Uvedené skutočnosti súd zisťuje aj pre potrebu správneho rozhodnutia o tom, aký druh trestu a v akej výmere je namieste za spáchaný trestný čin uložiť v súlade so zásadami ukladania trestov (napríklad § 33a ods. 2, § 34 ods. 3 Tr. zák. a ďalšie). Ani skutočnosť, že sa obvinený vyjadril k rozhodnutiu o priestupku nijakým spôsobom jeho právo odoprieť vypovedať neporušila, nakoľko v tejto časti sa jednalo o fázu konania, kedy súd oboznamoval listinné dôkazy, ku ktorým má obvinený právo (nie povinnosť) sa vyjadriť a naopak, súd je povinný umožniť mu vyjadriť sa ku každému oboznamovanému dôkazu, bez ohľadu na to, či vo veci vypovedal, alebo nie. K námietkam obvineného, že rozhodnutia súdov boli mimo iného založené na rozhodnutí o priestupkoch z 19. marca 2025, sp. zn. ORPZ-ZV-ODI2- 46/2025S, vydanom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru vo Zvolene, ktoré malo nadobudnúť právoplatnosť 19. marca 2025 a vykonateľnosť 4. apríla 2025 a s ktorým rozhodnutím mal on byť oboznámený 13. marca 2025 pri ústnom prejednaní priestupku, ako to vyplýva zo skutkovej vety rozhodnutia súdu, ďalej že súd nevykonal ako dôkaz priestupkový spis viažúci sa k tomuto rozhodnutiu, teda sa nezaoberal a neskúmal ani ako predbežnú otázku napr. otázku doručovania a okolnosti nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia smerom k osobe vystupujúcej v pozícii priestupcu a že predmetné rozhodnutie o

priestupkoch bolo vydané až dňa 19. marca 2025, a teda sa s ním nemohol oboznámiť skôr už dňa 13. marca 2025 na ústnom pojednávaní, ktoré sa navyše ani dňa 13. marca 2025 nekonalo, prokurátorka uviedla, že okresný na hlavnom pojednávaní 9. júna 2025 oboznámil evidenčnú kartu vodiča, z ktorej vyplývalo aj namietané rozhodnutie a z ktorej bolo zrejmé, že rozhodnutie, na podklade ktorého bolo proti obvinenému vedené toto trestné stíhanie, nadobudlo tak právoplatnosť, ako aj vykonateľnosť. Súd nemal dôvod tieto skutočnosti spochybňovať a už vôbec nie, keď obvinený nepoprel spáchanie skutku. Poukazujem tiež na skutočnosť, že obvinený mal v čase rozhodovania evidovaných 20 (dvadsať) priestupkov na úseku dopravy a to napriek tomu, že sa jednalo o vodiča vo veku 20 (dvadsať) rokov. Súd zároveň oboznámil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/5/2025 právoplatný 27. apríla 2025, ktorým bol obvinený uznaný vinným za rovnaký trestný čin. Samotný obvinený po oboznámení listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní nenavrhol doplnenie dokazovania oboznámením priestupkového spisu, hoci bol súdom vyzvaný, aby prípadné návrhy na doplnenie dokazovania predniesol, čo vyplýva aj zo samotnej zápisnice o hlavnom pojednávaní, teda ani v tomto smere nie je možné vzhľadnúť porušenie práv na obhajobu. Prokurátorka ďalej uviedla, že je zrejmé a aj pochopiteľné, že pri uvedení dátumu oboznámenia sa obvineného s uvádzaným priestupkovým rozhodnutím došlo k písárskej chybe už pri vyhotovení obžaloby, ktorá skutočnosť sama o sebe nemala vplyv na práva obhajoby, túto skutočnosť ani obvinený nenamietal na hlavnom pojednávaní a to ani pri oboznamovaní rozhodnutia a v konečnom dôsledku to nenamietal ani v odvolaní proti rozsudku okresného súdu. Čo sa týka dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por., prokurátorka uviedla, že v danej veci boli jednoznačne dodržané ustanovenia Trestného poriadku, keďže existovalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o priestupku, ktoré obvinený porušil (§ 2 ods. 1 Tr. por.), jeho vec bola ihneď, bez meškania riešená orgánmi činnými v trestnom konaní, dokonca v tzv. superskrátenom vyšetrení (§ 2 ods. 7 Tr. por.), boli obstarané všetky potrebné dôkazy a obvinený mal v každom štádiu konania možnosť vyjadriť sa k obstaraným dôkazom, prípadne navrhovať vykonanie ďalších dôkazov (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.). Navyše sa obvinený priznal k spáchaniu skutku už v prípravnom konaní, dokonca svoje konanie oľutoval a ani nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. K obvineným namietanej neurčitosti zápisnice o verejnom zasadnutí krajského súdu zo 4. septembra 2025 a neurčitosti odôvodnenia uznesenia krajského súdu na ňom vyhlásenom prokurátorka poukázala na vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 257 ods. 2, ods. 5 Tr. por., z ktorého dôvodu krajský súd nemal dôvod zaoberať sa odvolaním, čo do viny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného P. Č. podľa § 382 písm. c) Tr. por. eventuálne podľa § 382 písm. f) Tr. por. v spojení a § 257 ods. 5 Tr. por. odmietol.

Dňa 24. februára 2026 bolo dovolanie obvineného P. Č.N. spoločne s kompletným spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo síce podané prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), avšak zjavne bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, obvinený P. Č. na hlavnom pojednávaní konanom 9. júna 2025, po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Tr. por., učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., a síce, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený nepopiera spáchanie skutku, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste (zápisnica o hlavnom pojednávaní z 9. júna 2025, č. l. 85 - 90).

V tomto kontexte najvyšší súd upozorňuje, že ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. a § 334 ods. 4 Tr. por. nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. a § 372 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Tr. por.) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Tr. por.) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1 Tr. por., § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., § 372 ods. 1 Tr. por.] (R 12/2017).

Z obsahu uplatnených dovolacích námietok obvineného je zrejmé, že obvinený nimi namietal okolnosti týkajúce sa prijatého výroku o vine. Tento je však v dovolacom konaní napadnuteľný len zo strany ministra spravodlivosti, a to navyše iba z jediného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený podal odvolanie proti výroku o treste, a teda podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por. splnil, avšak splnenie tejto podmienky by bolo relevantné len vtedy, ak by podaným dovolaním (ním napadnuteľným a odvolacím súdom preskúmaným) napadol výrok o treste. Jeho dovolacie námietky sa však vecne týkajú výroku o vine s tým, že ako dovolacie dôvody boli formálne uplatnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por.

Na podklade týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie obvineného P. Č. bolo podané neoprávnenou osobou, a preto ho súd podľa § 382 písm. b) Tr. zák. bez preskúmania veci odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.